

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 22

Presidència
de l'Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero

Sessió celebrada dia 1 de febrer del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 8061/05**, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a normalització professional dels tècnics superiors sanitaris. 314
- 2) **RGE núm. 10050/05**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reformes a l'hospital de Can Misses d'Eivissa. 317

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i

en primer lloc els demanaria si se produeixen substitucions?

EL SR. PROHENS I VICENS:

Andreu Prohens substitueix Maria Binimelis.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

1) Proposició no de llei RGE núm. 8061/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a normalització professional dels tècnics superiors sanitaris.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 8061/2005 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a normalització professional dels tècnics superiors sanitaris. S'han presentat dues esmenes a la proposició no de llei per part del Grup Parlamentari Popular, la 424 i la 425.

Per defensar la proposició no de llei intervé per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista la Sra. Mascaró per un temps de 10 minuts. Té la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Els canvis i sobretot les millores i els avanços que hi ha hagut dins el món de la tecnologia, han suposat també uns avanços també molt importants en la millora de l'atenció sanitària. Però la tecnologia continua avançant i obliga a comptar amb professionals preparats i capaços d'adaptar-se a aquests canvis. Dins el sistema sanitari, molt relacionat amb les tecnologies, existeix un col·lectiu de professionals, segurament poc conegut i poc nombrós en relació a altres professionals del món sanitari, però molt important i que pateix una problemàtica específica i pensam que necessita una solució. Són els tècnics i els tècnics especialistes superiors sanitaris.

Aquests tècnics ja s'incorporaren en el món sanitari el 84, crec recordar i des d'aleshores ençà tot ha avançat molt, sobretot la tecnologia ha millorat moltíssim i fa precís, fa necessari que hi hagi canvis també que facin possible la regulació i la normalització professional d'aquests tècnics especialistes i dels tècnics superiors sanitaris dins el sistema nacional de salut. Ja fa temps que aquest col·lectiu ha fet reiterades peticions, tan en el Ministeri de Sanitat com al Ministeri d'Educació per intentar resoldre aquesta problemàtica professional i educativa, però a dia d'avui encara no tenen la resposta adequada. Per això dia 3 d'octubre varen iniciar una vaga, que fins i tot va arribar a ser una vaga de fam d'alguns representants d'aquest col·lectiu.

I arrel de tot això i de les seves peticions, des del PSM vàrem presentar aquesta proposició no de llei que avui defensam. Per una banda, per fer costat a les reivindicacions que bàsicament són la transformació dels estudis d'allò que ara és una formació professional, en uns estudis universitaris, per equiparar-ho més o manco a allò que és la mitjana dins la Unió Europea. La regulació de la figura dels professionals tècnics superiors a tota la xarxa del sistema nacional de salut. El reconeixement dels professionals com a professió sanitària titulada i regulada a l'Estat. I la incorporació i regulació oficial

dins el sistema de salut de noves figures professionals dels tècnics superiors, com poden ser: la documentació sanitària, dietètica i nutrició i molts altres.

En definitiva, demanen i nosaltres ho demanam aquí també, l'adaptació de la seva professió a la realitat actual, com s'ha fet en altres col·lectius altres moments, com va ser dins el món de l'educació el canvi de mestres de primària, després va passar a l'EGB, hi va haver uns canvis de titulació i per tant, un canvis d'estudis, se varen anar adaptant a la realitat. També va passar això dins el col·lectiu d'infermeria. Per tant, se tracta d'oferir també a aquest col·lectiu la possibilitat d'adaptar-se al canvis que es produeixen dins el seu propi àmbit. Les reivindicacions persegueixen això, la regulació i normalització professional i acabar amb el greuge comparatiu que suposa als professionals de l'Estat espanyol amb la resta de professionals de la Unió Europea, quant a nivell, funcions, carrera professional i salari. Això no només seria una millora per al seu col·lectiu, sinó també una millora de la qualitat del sistema sanitari i per tant, una millora de la qualitat de l'atenció sanitària als ciutadans.

És cert que moltes d'aquestes reivindicacions no corresponen al Govern de les Illes Balears, sinó que són competència de l'Estat, alguna competència exclusiva de les coses que proposam, però sí el Govern de les Illes Balears pot fer seves algunes d'aquestes reivindicacions, defensar-les davant l'Estat, o col·laborar amb el Govern de l'Estat per solucionar aquesta problemàtica.

Per això, des del Grup Parlamentari del PSM en primer lloc instam el Govern de l'Estat a atendre i donar resposta a les reivindicacions d'aquest col·lectiu de professionals. En el segon punt, instam el Govern de les Illes Balears a defensar aquestes reivindicacions davant el Govern de l'Estat. I el tercer punt és ja instar la voluntat política del Govern de les Illes Balears i allà on li demanam que incorpori dins el sistema sanitari públic, dins el Servei de Salut de les Illes Balears, noves figures professionals de tècnics superiors, com les de dietètica i nutrició, documentació sanitària, salut ambiental i la figura del supervisor tècnic. Això no és que no sigui una cosa que no s'ha fet enlloc més, hi ha altres comunitats que ho tenen, Galícia ho té des de que hi havia el Govern del Partit Popular; el País Basc ho té; crec que Andalusia també ho té. Per tant, comunitats governades per diferents partits polítics, o per governs de diferents colors han incorporat dins el seu sistema sanitari públic aquestes figures dels tècnics.

Estam convençuts de què són unes reivindicacions justes que milloraran, com dèiem abans, la qualitat del Servei de Salut i per això esperam el suport dels grups d'aquesta cambra, tot i que sabem que s'han presentat esmenes. Però crec que és possible arribar a uns acords per solucionar entre tots aquesta problemàtica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes 424 i 425 té la paraula el Sr. Munar per un temps de 10 minuts.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Nosaltres hem mirat amb molta estimació aquesta proposició no de llei, entre altres coses perquè estam absolutament d'acord en allò que planteja l'Hble. Diputada. El que passa és que aquí hi ha un problema i que ella coneix perfectament i és que això és un tema que és competència i és decisió del Govern de l'Estat espanyol, que és el que ha de donar la solució a aquesta qüestió. I naturalment si nosaltres li donam la solució, està claríssim que després el Govern central s'inhibirà i ens quedarem com sempre, amb una rèmora econòmica d'un tema que ni tan sols seria just i nosaltres estam aquí per defensar els interessos dels ciutadans de la comunitat, no només d'uns professionals que molt dignament reivindiquen una cosa que, repetesc, hi estam absolutament d'acord.

Un servidor mateix els he rebut com a president de la comissió de salut del Partit Popular i com a diputat portaveu a la seu del partit i aquí al Parlament com a diputat i he adreçat totes les seves reivindicacions a la conselleria i al Govern de la comunitat i la consellera en cada cas m'ha explicat el mateix. Nosaltres pensam que si la ministra a això estigués d'acord en dur-ho a la sectorial, els consellers de tot l'Estat espanyol no tendrien cap problema en aprovar-ho i ella, si tengués aquesta voluntat, només seria que a partir d'aquesta demanda i d'aquesta conquesta d'uns professionals, inserir-ho dins les transferències, amb el capítol econòmic corresponent i tot i que segurament no serien suficients, després el Govern de la comunitat ho implementaria en allò que fos necessari. Però nosaltres no podem, de cap manera, assumir responsabilitats que nosaltres assumim que són necessàries, però que són pròpies del Govern de l'Estat, perquè sinó el Govern de l'Estat no sabem exactament què pinta en tot això.

Per tant, en funció d'això nosaltres hem presentat 3 propostes d'esmena. Nosaltres a la primera part de la seva proposició no de llei, naturalment li votarem que sí i a les altres dues hem fet la proposta que feim. Al primer bàsicament que nosaltres instam el Govern a què segueixi defensant, perquè si no és així pareixeria que el Govern no els defensa i la consellera els ha rebut, qui els parla els ha rebut, estam d'acord, els hem ajudat a formular i donar determinades estructures a qüestions administratives. Per tant, seguir defensant. I en el cas de la tercera proposta, nosaltres pensam que allò que hem d'aconseguir és que això vagi a la mesa sectorial, allà on totes les comunitats autònomes ho beneirien perquè jo mateix m'he posat en contacte amb diverses comunitats autònomes, no només de signe popular, sinó he parlat concretament amb: Catalunya, Andalusia, País Basc, Galícia i Castella-Lleó i tots m'han dit que hi estarien totalment d'acord. Per tant, és una qüestió que està clara.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. S'obre un torn de fixació de posició per part dels grups que no han presentat esmenes. Per part del Grup Parlament Mixt..., no hi ha ningú. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon per un temps de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt breument per dir que el nostre grup dona suport a la proposició no de llei presentada pel PSM-

Entesa Nacionalista. El problema que afecta als tècnics sanitaris no és nou, fa temps que reivindiquen un reconeixement davant les institucions, com ha dit abans la portaveu del PSM, fins i tot els va portar a alguns d'ells a tenir una vaga de fam llarga i important. Pensam que seria hora de que es cerquin solucions a aquesta situació. Creim que la proposició presentada aquí va en aquesta línia, per això li donam suport. I com que és un tema que no sembla ser que tenguem un caràcter ideològic que hagi d'enfrontar els diferents grups parlamentaris, bé a nosaltres ens agradaria que la qüestió sortís aprovada per unanimitat i que s'avancés en la bona línia, tot i que aquest Parlament pot fer molt més que instar per a la seva regulació. Però així i tot, ja dic, crec que va en la bona línia, ens sembla bé i li donam suport.

Ens agradaria més en la seva redacció original, però si per intentar arribar a un consens s'accepten part de les esmenes o es fa alguna transacció, per la nostra part tampoc posaríem cap inconvenient.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi per un temps de 10 minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc dues consideracions, la primera és que nosaltres compartim allò que han dit els nostres companys precedents, en el sentit de què realment arribar a un conflicte com el que es va arribar, en la qual fins i tot hi va haver una vaga de fam, posa de manifest per descomptat que hi ha un problema i que hi ha sobretot un sentiment d'insatisfacció per part d'una part dels tècnics que treballen en el sistema sanitari.

En segon lloc, també volem deixar constància que ben segur que si trobam solucions que millorin la capacitat i augmentin la satisfacció d'aquest col·lectiu de tècnics, això tindrà com a conseqüència una millora de l'atenció en general i en el fons és el que tots volem, que els serveis siguin més eficaços i els pacients estiguin millor atesos.

Dit això, vull entrar en el fons de la qüestió. Aquesta proposició no de llei va ser presentada en el moment en què el conflicte estava funcionant i d'ençà de llavors s'ha treballat força. Em sembla que aquestes persones han estat les més rebudes, perquè nosaltres també els hem rebut, o sigui que el PSM, el Partit Popular i nosaltres mateixos els hem rebut i els hem donat, en allò que hem pogut, la nostra mà. I s'han produït un seguit de coses que a mi em sembla que farien necessari fer un petit aclariment a alguna de les coses que proposava el PSM.

En relació al primer apartat, allà on diu: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a atendre i donar resposta a les reivindicacions dels tècnics superiors i especialistes sanitaris...", a mi m'agradaria Sra. Mascaró fer-li una esmena *in voce*, encara que no m'agrada gaire aquest sistema, però... Bé, aquesta vegada li ho faig. A mi m'agradaria proposar-li substituir "atendre" per "seguir treballant per donar resposta a les reivindicacions dels tècnics superiors i especialistes sanitaris". Aquesta esmena la faig per varis motius.

En primer lloc perquè dins dels tècnics superiors ni tan sols hi ha una homogeneïtat en les reivindicacions.

És a dir, és cert que els que no són reconeguts dins del sistema sanitari han estat precisament els que han fet aquestes reivindicacions tan fortes. Però en el moment en què hi havia el conflicte allà, va ser durant els mesos d'octubre i novembre, el ministeri va rebre amb freqüència els representants d'aquestes associacions i sindicats de tècnics i ja es va comprometre a un seguit de mesos de treball i em consta perquè ho he parlat amb el propi sindicat i amb el ministeri, que ja hi estan treballant. O sigui, primer seria això, ja s'està treballant en això. És cert que s'està treballant dintre d'una mesa general en la que hi ha, per descomptat, els sindicats majoritaris i potser no hi són representants aquests sindicats més petits que són els que varen protagonitzar el conflicte i sobretot, la vaga de fam.

El ministeri està treballant ja, juntament amb el de Sanitat i Educació, tal com es va comprometre amb els representants d'aquesta mesa, mesa general allà on hi estan tots representants a 3 qüestions. Per un cantó, homologar els ensenyaments de formació professional als de la resta d'Europa, precisament perquè no hi hagi aquest problema d'homologació. I dintre d'aquesta gran revisió que estam fent, li deim de Bolonya, també s'inclourà la formació professional. Però no només es va comprometre a això, sinó que es va comprometre a treballar per promoure un major reconeixement social, laboral i professional dels títols de formació professional superior. En tercer lloc, es va comprometre a una cosa que a mi me sembla especialment important per a aquesta reivindicació, flexibilitzar tot el sistema d'educació superior, a fi de permetre que amb facilitat hi hagi ponts que permetin passar de la formació professional superior a la formació de grau universitari, o post-grau, que també em sembla important. I sé que en tot això s'hi està treballant en aquest moment. Per això jo li feia aquesta esmena que apuntava més aviat a "seguir treballant".

Quant a la segona. Bé, a mi em sembla que en aquesta mateixa línia s'ha manifestat el Partit Popular en la seva esmena, "seguir treballant". I jo estaria d'acord amb aquest plantejament.

I en tercer lloc tenc una mica d'embull perquè, una vegada més, no he acabat d'entendre l'esmena que fa... Crec que aquí no tocam qüestions educatives, sinó que tocam qüestions de reconeixement dins del sistema sanitari d'unes determinades figures, competència de les comunitats autònomes. Tal és així que hi ha comunitats autònomes que els tenen reconeguts. Llavors d'això té competència estricta la comunitat autònoma. Per això quan jo he llegit l'esmena del Partit Popular m'ha semblat especialment adient perquè jo hagi entès que quan deien: "es donin les passes oportunes en la mesa sectorial per a la incorporació de les figures professionals dels tècnics superiors de la branca sanitària", he pensat que era la nostra mesa sectorial d'aquesta comunitat autònoma. I després naturalment com que té competències, me semblava especialment adient. Si ho he entès malament i d'allò que es tracta és de tornar a demanar a Madrid una cosa que és competència nostra, el nostre de cap manera donarà suport a aquesta segona esmena que fa el Partit Popular perquè creim que vostès la plantejaven bé, en el sentit de què és aquest sistema sanitari que ha de fer o incorporar aquestes noves figures professionals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Ara procedeix a la suspensió per un temps de 10 minuts. Per tant, es demana als grups si volen continuar o... Podem continuar?

Per tant, continuam. Toca ara la intervenció del grup proposant per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes i el sentit en què es poden acceptar per un temps de 5 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies. En primer lloc agrair el suport Esquerra Unida, fins i tot me deixava marge per negociar allò que trobés oportú i tot i així me seguia donant suport per donar suport als tècnics. Per tant, agrair aquest suport.

I després referent a les esmenes. La que proposa *in voce* el Partit Socialista, l'he d'acceptar perquè tothom demana "continuar treballant" i efectivament, fins el moment en què hi va haver la vaga ningú havia fet res. Per tant, va ser en aquell moment en què tots vàrem començar a fer qualche cosa. Per tant, hem d'acceptar que tots, des d'aquell moment, "continuem treballant", això que se fa ara d'estudiar l'homologació i intentar regular-ho, el ministeri ho tenia començat i de fet, hi ha un estudi del 98 que fa tota una comparació. Per tant, hi ha una feina feta que se podria aprofitar enlloc d'iniciar-la de nou. Per tant, si hi ha d'haver suport unànimement accept aquest "continuar", en el sentit de què continuem perquè tots ens vàrem posar en marxa a partir de la vaga i no abans.

L'esmena del Partit Popular també en aquest sentit, de "continuar treballant". Per tant, també l'acceptariem per això, perquè des del moment de la vaga la consellera va anar a veure-los a Son Dureta. Per tant, sí que des d'aquell moment hem començat a fer coses tots els grups. Per tant, un *mea culpa* de tots. "Continuam", però continuam des de què va esclatar el conflicte.

Després i referent a la tercera esmena, la segona del Partit Popular, hi ha tot un seguit de coses que podia compartir allò que estava escrit, però que crec que no se correspon amb allò que ens ha explicat el portaveu. Jo ho havia entès de la mateixa manera que ha dit que ho havia entès la portaveu del Partit Socialista, és veritat que l'homologació de les titulacions i la regulació dins el sistema nacional de salut, sí que és competència de l'Estat, tot i que les comunitats autònomes poden fer propostes i poden dir la seva. Però el tercer punt és una competència exclusiva de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I ens ha dit que no podia assumir responsabilitats, quan altres vegades sí que ens recorda que hi ha un Govern amb unes competències i una vegada s'assumeixen les competències, aquest Govern és lliure per fer i desfer així com vulgui.

Així entenem que venia aquesta esmena, perquè l'esmena del Partit Popular diu: "el Parlament insta el Govern a què, a través del Servei de Salut de les Illes Balears, es donin les passes oportunes a la mesa sectorial per a la incorporació de les figures professionals dels tècnics superiors de la branca sanitària al sistema sanitari públic de les Illes Balears. Tot això no té res a veure amb l'Estat. Per tant, si estam parlant de la mesa

sectorial d'aquí, tot i que el sindicat majoritari dels tècnics no hi té representació, però el Partit Popular se compromet a assumir, o defensar una part d'aquestes reivindicacions dins aquesta mesa nosaltres estariem d'acord en acceptar-la, però l'explicació que ens ha fet el portaveu, res té a veure amb l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Suspenem la sessió per un minut.

Vol fer cap intervenció...? Molt bé.

(Remor de veus)

L'esmena *in voce* del PSOE l'acceptaria? Per tant, podrien acceptar l'esmena *in voce* del PSOE en el primer punt i els altres dos punts se mantindrien les esmenes del Partit Popular talment com estan escrites.

Hi ha més intervencions de qualcú per poder aclarir la qüestió?

Passam a votació.

Puc entendre que feim una votació separada del primer punt...? Sí?

Se pot donar aprovada per unanimitat, amb la incorporació de les tres esmenes, una *in voce* i dues escrites?

Fantàstic, queda aprovada per unanimitat la Proposició no de llei 8061.

2) Proposició no de llei RGE núm. 10050/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reformes a l'hospital de Can Misses d'Eivissa.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 1050/2005 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reformes a l'Hospital de Can Misses d'Eivissa. Per a la seva defensa intervé l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon...

(Remor de veus)

Demanaria un poquet de silenci per favor.

...per un temps de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Esperi un segon Sr. Diputat..., és el primer dia de classe..., de Parlament perdó i...

Pot intervenir.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, la classe ha començat bé, amb un acord per unanimitat, ha començat bé i a mi no m'agradaria que aquesta classe se rompés, sinó que seguís amb el mateix to. Jo crec que la proposició que present en aquest moment és una proposició absolutament constructiva i també, lògicament, desitjaria que aquí pogués haver-hi unanimitat. És una proposició que fa referència a la situació actual de l'Hospital de Can Misses, l'hospital de la Seguretat Social d'Eivissa, un hospital que té una certa antiguitat, tampoc no massa, una mica més de 20 anys, però que l'augment imparable de la població resident i també d'aquella població temporal que hi ha els mesos d'estiu fa que en molts de casos sigui un hospital que ara mateix no està en condicions d'atendre tota la població que depèn d'aquest hospital. I lògicament en aquests anys per envelliment, o per necessitat d'incorporar canvis tecnològics, lògicament s'han de fer reformes i s'ha de millorar la situació d'aquest hospital.

Una de les mancances més importants que s'ha assenyalat reiteradament per tots els professionals, és l'absència de quiròfans suficients i deficiències molt greus que tenen aquests mateixos quiròfans. Tant és així, que ja s'havien redactat anteriorment com a mínim dos projectes de reforma, o per ser més precisos, un projecte de reforma que no sé si va arribar al grau de projecte, o es va quedar en avantprojecte de reforma i ampliació del bloc quirúrgic.

També el Pla d'infraestructures sanitàries 2004-2010, d'una manera indefinida en el temps, veia la necessitat de millora de reforma del bloc quirúrgic. Dic indefinit en el temps i la mateixa consellera en aquesta comissió, reconegué en el seu moment que en principi no era una prioritat i que no se tenia la intenció anteriorment d'actuar-hi en el primer període d'aquest Pla d'infraestructures, però que els problemes creats en el bloc quirúrgic, alguns d'ells han tengut molta transcendència, com els problemes de subministrament elèctric que varen fer suspendre una operació quan hi havia una pacient que ja estava anestesiada, o diversos problemes de goteres i problemes realment d'un estat lamentable dels quiròfans.

Per altra banda, els quiròfans són insuficients, això ho reconeix tothom. I al mateix temps han estat infrutilitzats perquè no s'aprofitaven en tot l'horari que hi havia hàbil per utilitzar-lo perquè es preferia desviar pacients per fer operacions a una policlínica privada que hi ha a Eivissa i que segons dades que ha passat la pròpia conselleria a una pregunta parlamentària, és de totes les clíniques privades de les Illes Balears la que rep, per diversos conceptes, més aportacions econòmiques públiques. Ja dic, s'estaven desviant pacients cap aquesta clínica privada i els quiròfans no s'utilitzaven tot el que era possible.

Aquest estiu hi ha hagut una polèmica important quan un grup de metges demanaven que s'obriessin els quiròfans per las tardes per també poder fer operacions. Davant d'aquesta polèmica hi ha hagut una successió de declaracions, com a mínim curioses i contradictòries. En primer lloc, el propi gerent de l'hospital va dir que no era possible obrir per les tardes perquè no tenia recursos econòmics. Després la consellera va dir que no era això, sinó que no era un 80% més barat operar a la policlínica privada que no a l'Hospital de Can Misses. Va dir això, no ho va justificar de cap de les maneres perquè es produïa

aquesta qüestió, ni tampoc va destituir de manera fulminant un gerent tan ineficaç que feia que les operacions fossin més cares que les d'una clínica privada. Però jo no acab de creure que les coses fossin així, perquè el propi gerent molt poc després d'aquestes declaracions va decidir obrir els quiròfans per la tarda i ja no se'n va parlar més de què fossin un 80% més cares.

Bé, aquest és breument el problema dels quiròfans, evidentment no és l'únic que té l'hospital. Quan va entrar el Govern actual es va trobar amb algunes reformes previstes, algunes fins i tot venien de l'etapa de l'INSALUD, de les competències estatals. Entre els espais que s'havien de reformar hi havia pediatria, ahir es va inaugurar la reforma i diàlisi. Però els projectes que hi havia en el seu moment es reformaren, s'optà per altres projectes, però no hem vist mai, no coneixem que hi hagi una visió global de per on es vol anar i què es vol que sigui en el futur l'Hospital de Can Misses.

Curiosament la diàlisi se situa en un edifici nou devora l'edifici principal de l'hospital, a una distància d'uns 4 metres, però sense connexió amb l'hospital. Aquesta edificació no sembla ser que correspongui a un pla global perquè, ja dic, no s'ha fet aquesta connexió amb l'edifici principal de l'hospital i, per altra banda, s'ha fet fent desaparèixer una bona part dels aparcaments que hi havia, la qual cosa crea diversos problemes, i sembla ser que no havia de ser massa complicat fer la construcció i al mateix temps preveure que al soterrani o a la planta baixa hi pogués haver els aparcaments que desapareixien.

Aquest edifici nou, exterior, molt pròxim a l'edifici principal, fàcilment comunicable, és el que diversos professionals demanaven que s'utilitzàs per situar-hi el nou bloc quirúrgic. És una de les possibilitats. Lògicament jo no entraré en qüestions tècniques, però sí és cert que diversos professionals veien que hi havia una oportunitat única per situar allí, sobre l'edifici de diàlisi, els quiròfans, que es podrien anar fent i mentrestant treballar amb els quiròfans existents. De sobte apareix a la premsa un informe tècnic *ad hoc*, que no se sap bé per què s'encarrega ni per què es publica, que diu que això té unes impossibilitats tècniques, que d'alguna manera l'aparició d'aquest informe supòs que és per contestar la proposta que es feia -ja dic- des de diversos sectors professionals. Surt aquest informe, que és fàcilment rebatible i és fàcilment demostrable que no és problemàtic fer els quiròfans allí, però al mateix temps el gerent de l'hospital diu que les obres es faran al mateix lloc on ara hi ha els quiròfans. Ara són insuficients, ara es desvien a clíniques privades. Diu: "Les obres es faran allí en dues fases, treballarem a una part, l'altra continuarà en funcionament, i llavors arreglarem l'altra part", i mentrestant pacients cap a les clíniques privades.

És sorprenent, per altra banda, que si era impossible fer una reforma a Son Dureta per les molèsties que causava, sigui possible fer reforma en el bloc quirúrgic, treballar en dos quiròfans mentre els altres dos continuen funcionant; és realment sorprenent. I també hi ha hagut una confusió generalitzada perquè no hi havia projecte concret: si passaven de quatre a cinc els quiròfans, de quatre a sis; els professionals en demanaven vuit i no se sap molt bé com poden cabre allí els sis que en algun moment es va comprometre la Gerència que s'hi construïen.

Bé, ha passat el temps i hi ha una última idea genial: es continuaran fent les obres mantenint dos quiròfans en funcionament i en els dos del costat es faran les obres, però s'obriran dos quiròfans provisionals a una altra planta. Si això és previsió, si això és tenir una idea del que es vol fer, idò com solen dir que baixi Déu i ho vegi. Però és que al mateix temps...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, hauria d'anar acabant, que du exhaurits els 10 minuts. Gràcies.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President, vull acabar, idò, ràpidament. Al mateix temps que passa tot això hi ha intervencions que parlen del fet que seria necessari un nou hospital i es parla també del fet que hi ha empreses privades que estarien disposades a fer un petit nou Son Espases.

La nostra proposta demana que hi hagi un pla global, un pla director que faci que l'Hospital de Can Misses quedi en condicions per molt de temps; hi ha espai, hi ha terreny suficient per fer edificacions annexes i hi ha molt d'espai dins l'hospital que no es destina a qüestions purament hospitalàries, i aquí es pot posar en marxa un pla de reforma global que prepari l'Hospital de Can Misses per al futur i, sobretot, que deixi ara el més urgent, un bloc quirúrgic que es faci a un altre lloc, que es pugui treballar en el bloc quirúrgic actual i que no es facin nyaps de les característiques que se'ns estan anunciant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt..., és absent. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista per un temps de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. No ocuparé els 10 minuts perquè em sent totalment representada amb la intervenció que ha fet el portaveu d'Esquerra Unida com a eivissenc i com a preocupat per la sanitat pública d'aquestes illes.

Realment és curiós, és molt curiós sentir com era tan urgent i tan necessari cercar un nou solar a Son Espases per fer Son Dureta pel perill d'infecció per als pacients que podia suposar fer unes obres que estaven perfectament senyalitzades en parts que mai els usuaris no tendrien res a veure amb les obres, i en canvi a Eivissa sigui possible reformar quiròfans amb la utilització d'una part d'aquests quiròfans. Per tant jo quan llegia això a un diari pensava a veure si és que als pacients de l'Hospital de Can Misses d'Eivissa primer se'ls posava qualche tipus de vacuna o si realment el doble llenguatge del Partit Popular és perillós.

Referent a la moció, perdó, a la proposició no de llei, té tot el nostre suport. Pensam que qualsevol obra pública s'ha de fer d'acord amb les necessitats actuals però amb una previsió de les necessitats futures per evitar despeses i per tenir sempre la garantia que els usuaris estaran ben servits, i pensam que també

entra dins la lògica que si es fan diferents reformes a un mateix edifici hi hagi d'haver un pla global que impliqui que les obres no siguin contradictòries unes amb les altres, no suposin excessives molèsties o molèsties innecessàries, i sobretot que no suposin despeses que, quan tenim un tros muntat, no el desmuntem després per fer una altra cosa.

Per tant totes aquelles coses de què el Govern ens parla, de l'eficàcia, l'eficiència i la garantia de la salut, que els malalts no tendran cap problema amb unes obres a un hospital, crec que en el tema d'Eivissa han quedat molt i molt desateses aquestes eficàcies, eficiències i aquestes coses. Per tant el nostre suport a la moció, a l'increment del nombre de quiròfans i a aquest pla global de reforma de l'Hospital de Can Misses perquè pugui atendre els usuaris actuals i els futurs d'Eivissa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada; agraiïm la seva brevetat. El senyor... Gascón; perdó, em pensava que el Sr. Munar, qui intervenia. El Sr. Gascón per 10 minuts.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, per manifestar l'acord del Grup Socialista en els dos punts que ha presentat el Sr. Ramon. Nosaltres creim que pot semblar molt el fet de demanar un augment dels quiròfans que hi ha ara a vuit quiròfans, però hem de tenir en compte que es lloguen quiròfans a altres centres. Ara fa poques setmanes ha sortit un nou conveni amb la clínica del Rosari per 200.000 euros per cirurgia per un any, a part d'altres convenis que hi ha. Per tant sí són necessaris.

Jo vull recordar que si és cert -i ho és- que no es necessiten tants de llits, cada dia es necessiten menys llits als hospitals i això és cert: veim que el nou Son Dureta o el Son Espases tindrà menys llits que els que té ara, la qual cosa està bé, però també és cert que augmenta la població i allò essencial en els hospitals és que augmenti el nombre de consultes externes, que és allò que es demana molt, i que augmenti el nombre de quiròfans perquè és fals que diguin que hi ha menys necessitat perquè hi ha CMA, que diuen, però a la CMA s'empren quiròfans. Per tant jo crec que allò que és essencial és que s'augmentin els quiròfans i s'augmentin les consultes externes. Per tant estam d'acord amb aquest punt que presenta el Sr. Ramon.

Jo vull recordar que a Eivissa els anys 80 es va fer aquest hospital nou, i quan es va fer es va considerar que era una bogeria de gros que era; fins i tot pediatria semblava que havia de ser un camp de futbol, i jo el vaig visitar i per descomptat era impressionant, i després ha anat quedant petit, com tot, perquè les previsions de població no han estat les correctes perquè era impossible fer aquestes previsions. Anecdòticament els recordaré..., no ho deuen saber, i ho sé de primera mà, però a Menorca quan es va inaugurar l'Hospital de Verge del Toro l'any 54, que el va inaugurar Francisco Franco, van acabar a la presó l'enginyer i l'arquitecte; van acabar a la presó perquè aquell personatge va considerar quan va entrar a l'hospital -i això es conta a Menorca i a més a mi m'ho ha contactat l'enginyer- quan va entrar a l'hospital va veure marbre en terra, cinc plantes amb una població que hi havia a Menorca de 20.000 i busques

o 40.000 persones, i va dir "*que los encierren*", perquè era un cafre. Llavors els van tancar tres dies; al cap de tres dies van sortir, van sortir. Quan qui els parla va arribar a Menorca l'any 79 s'acaba d'obrir la cinquena planta, l'última planta, i només hi havia un quiròfan, ara n'hi ha quatre, de quiròfans; s'han anat fent petits nyaps. Vull dir que ha anat augmentant emperò ha anat augmentant a costa des de l'any 54 fins al 2004; vull dir que allò que era grandíols l'any 54 ara resulta que ja no ho és i es necessita un hospital nou.

Jo crec que l'error seria dir "idò fem quatre quiròfans més, o cinc, com hi havia abans"; no, idò fem-ne vuit, perquè allò car no és construir un quiròfan, allò car és el personal que hi ha de treballar cada dia, i el personal ja el tenim, el personal ja hi és, que pot treballar al matí i a la tarda. El problema és que realment als hospitals es treballa més al matí que un altre torn, però el personal ja hi és. Construir els quiròfans o construir les consultes no és allò car, allò car és el manteniment del personal, essencialment. Per tant estem d'acord amb aquest primer punt.

I respecte al segon punt -no podria ser d'altra manera- també hi estam d'acord perquè nosaltres hem presentat una proposició no de llei fa un temps que també demana que es faci un estudi general de les necessitats de l'hospital i que determinats serveis no mèdics siguin externalitzats, crec recordar que la proposició diu darrere del centre, que hi ha un terreny molt important. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Munar per un temps de 10 minuts.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo estic absolutament convençut que el Sr. Ramon té un problema greu de comunicació amb la conselleria, perquè moltes de les coses que ell diu que hem dit, que havien dit, que dirien, que ho desmenteixen..., jo per respecte a la seva persona, com no podria ser d'una altra manera, em vaig prendre molt seriosament tota aquesta problemàtica, tant que de la meua butxaca em vaig pagar un viatge a Eivissa i vaig voler anar a veure les instal·lacions i vaig voler veure què era exactament què passava.

La meua impressió, sincerament, és que hi ha un problema de comunicació i, de fet, a la seva exposició mescla molts de conceptes que al meu parer no s'ajusten a la problemàtica real: mescla un problema de suficiència amb un problema d'excel·lència. És a dir, és cert que es necessita millorar el rendiment dels quiròfans, és cert que s'han de modificar determinats quiròfans, però allò que està clar és que no hi ha cap estudi en absolut, i ho he demanat personalment, que digui que són necessaris vuit quiròfans a l'illa d'Eivissa. Està claríssim que sis quiròfans ben gestionats i amb un nivell d'excel·lència que permeti tecnologia per fer feina aviat i ben feta són bastant més que suficients. Això en segon lloc.

I en tercer lloc ningú no ha dit mai de manera oficial que estiguem tancats a fer un estudi d'infraestructures, i no dit ni tan sols el Govern que no estigui disposat a analitzar la possibilitat de fer un nou hospital a Eivissa. De fet es va aprovar en el

Parlament que sí, que aquesta qüestió s'havia de plantejar amb un estudi seriós, etc., etc., que el Govern estava receptiu.

Per tant, dit tot això, aquesta implementació que fa el Sr. Ramon sempre que parla del gerent i de..., està clar que hi ha dues fòbies molt ben corporificades del Sr. Ramon, que són el Sr. Matutes i el gerent de l'hospital.

(Algunes rialles)

Jo al Sr. Matutes no hi tenc accés, però al gerent sí, i mi m'agradaria qualque dia estar present a una conversa entre ells perquè estic convençut que hi ha un problema de comunicació. I després aquesta fòbia ideològica, absolutament respectable però que ens separa abismalment, que és el concepte del liberalisme amb el concepte d'Esquerra Unida, que no sé sincerament massa on emmarcar-lo, perquè aquí diuen una cosa, a Catalunya diuen l'altra i ja no se sap si... És igual. Nosaltres continuem defensant que allò important són els ciutadans i que els ciutadans han de poder tenir unes prestacions públiques amb la instrumentalització que sigui necessària, si és privada, privada, i si és pública, pública, i que hem de lluitar per una sanitat pública, per tant, d'excel·lència, i amb això estam.

El projecte que va elaborar l'arquitecte i que es va discutir amb els mateixos professionals de l'hospital..., hi pot haver qualque professional, que deu ser l'únic, amb el qual vostè parla permanentment, que també deu tenir qualque problema, perquè la majoria dels professionals de les branques quirúrgiques de l'Hospital de Can Misses diuen que el plantejament de modificar i arribar a tenir sis quiròfans..., quatre estam d'acord que són insuficients, però sis és suficient amb les condicions que tal. No hi ha cap estudi tècnic que avaluï la necessitat de quatre quiròfans més. S'ha previst que es construïxin dos quiròfans provisionals; una vegada construïts en els espais que deixa pediatria en aquests moments permetran realitzar les obres del bloc quirúrgic amb major seguretat i capacitat operativa. Per tant la mesura ha estat ben acollida pels professionals en general, i en finalitzar l'obra els dos quiròfans provisionals passaran a ser dues sales polivalents que permetran realitzar en el futur tot tipus de procediments mèdics -bronscòpies, endoscòpies- i quirúrgics -cirurgia menor i fins i tot certa part de la cirurgia major-; i dins el Pla d'infraestructures sanitàries 2004-2010 el Govern balear recull una sèrie d'obres de reforma de l'hospital, que han abordades ja les de pediatria, diàlisi i una part de quiròfan, i que en resten d'altres com consultes externes, laboratori, radiografia i farmàcia.

Per tant estic convençut que hi ha un problema de comunicació i hi ha un problema fòbic. Jo en el de comunicació el puc ajudar; en l'altre no és la meua tasca aquí aquesta funció. Sí que li puc dir que la seva preocupació nosaltres la compartim, però no compartim el nivell que vostè té de resolució. Nosaltres proposam un altre model resolutiu del problema i estam convençuts que el resoldrem amb les mesures que la consellera repetidament ha exposat. Per tant, dit això, naturalment votarem en contra de la seva proposició no de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Munar. Per un temps de 5 minuts i per contradiccions té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Munar, no sé, tal vegada tenc un problema fòbic que no havia detectat, però jo esperava la seva..., si de cas és així, la seva ajuda professional, i em diu que no em pot donar ni l'ajuda professional; idè no sé com ho resoldrem.

Vegem, problemes de comunicació, que diu vostè, perquè ha dit aquí que jo treia unes coses contradictòries i no sé què. Totes les coses que jo he expressat i bastants més -aquí hi ha retalls de premsa, dins aquesta carpeta- hi ha retalls de premsa i també de diaris de sessions on -li ho puc passar- hi ha totes aquestes contradiccions, totes aquestes coses que s'han dit els darrers mesos, eh?, o sigui que no està inventat.

Jo estic d'acord amb vostè, que diu que no hi ha cap estudi seriós que ens digui que són necessaris vuit quiròfans. Efectivament, estic d'acord amb vostè: no hi ha cap estudi seriós de res a Can Misses, es van fent nyaps sense cap estudi, en això sí que hi estic d'acord, es van fent nyaps sense cap estudi; vostès ho reconeixen. Hi ha professionals que reclamen aquesta necessitat i, de fet, ja s'ha canviat el nombre del que es deia inicialment i s'ha reconegut que s'havia d'augmentar, però que no hi ha estudis seriosos per part de la conselleria i de la Gerència absolutament d'acord, Sr. Munar, absolutament d'acord.

Quant..., bé, de les fòbies ja n'hem parlat. Problemes de comunicació amb el gerent. Miri, jo no tenc cap problema de comunicació amb el gerent. El gerent és una persona educada que sempre em diu que està disposat a explicar-me els seus projectes. Aquí hi ha un problema de coincidència, però el problema de coincidència no el té amb mi, que això no tendria la més mínima importància, el té amb la major part dels professionals que treballen a Can Misses, també. Això és bastant més greu; amb la major part, sí. Potser no tots es manifesten i ara en parlaré una miqueta més.

Fòbia ideològica a la privada. Home, jo no sé si tenc fòbia ideològica; jo crec que no és això; jo tenc una contraposició a la privada, jo som un defensor de la sanitat pública, som absolutament un defensor de la sanitat pública i crec que els recursos públics han d'anar a la sanitat pública, no a negocis privats. Però jo li recomanaria també la carta -ja veig que llegeix totes aquestes coses- que va publicar ara fa uns pocs dies el cap de traumatologia d'aquest mateix hospital sobre problemes de desviar pacients a la privada; estam parlant d'un senyor que és políticament conservador i no té cap fòbia a la privada, però està parlant de problemes concrets que està generant desviar pacients a la privada, no és només ideològic, d'un professional de prestigi d'allí mateix.

Bé, el projecte discutit amb els professionals; de com i amb quants, ja n'hem parlat altres vegades. Diu si jo només tenc un professional que m'informi i que té problemes; home, m'informen bastants professionals i tota la junta de personal, tota la junta de personal, que sistemàticament em van traslladant els problemes que tenen i que no es resolen, tots ells. Ara bé, sí que és cert que un i més d'un dels professionals que m'han

informat o dels professionals que han fet oposició a desviar pacients a aquesta clínica privada tenen problemes, i tan seriosos els seus problemes, problemes com que se'ls destitueix per persecució política. Fixi's si en tenen, de problemes.

Bé, quiròfans professionals; és l'últim invent, ara fan quiròfans provisionals per tal de no fer un projecte complet. I estan disposats a estudiar si fa falta un nou hospital, estan disposats a fer estudis. Miri, ja porten més de dos anys i mig governant; haurien d'haver fet els estudis, i el que haurien de fer és procurar que Can Misses funcioni perquè hi ha la sospita generalitzada que volen permetre que es degradi perquè tenen altres opcions al cap.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Podem passar a votació? Passam a votació.

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 5; en contra, 9; abstencions, cap.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

I una vegada esgotat l'ordre del dia i no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma